

Θεωρητικό φύλλο εργασίας

Συμβουλευτική μάθηση (counseling learning) και η ανθρωπιστική-αποτελεσματική προσέγγιση στην παιδαγωγική: μοιράζομαι για να αναβαθμίσω

Κορμός της ενότητας /Ο

1/ Παρατήρηση - Κατάσταση της πορείας

Η πολυπλοκότητα του σύγχρονου κόσμου και οι διαφορετικές εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών απαιτούν από το συμπεριληπτικό σχολείο να αναπτύξει νέες στρατηγικές και μεθόδους παρέμβασης για να προχωρήσει στην εξατομίκευση εκπαιδευτικών προτάσεων. Το πλαίσιο που λαμβάνεται υπόψη είναι η παιδαγωγική, και ειδικότερα η ανάλυση της ιδιαιτερότητας των εκπαιδευτικών αναγκών κάθε μαθητή.

2/ Διεξαγωγή – Επίδειξη

Η ανάλυση αυτή επιδιώκει να αποδείξει ότι μέσω της ανθρωπιστικής-συναισθηματικής προσέγγισης και της θεωρίας της Counseling Learning είναι δυνατόν να επιτευχθεί ένα καλό επίπεδο συμμετοχικής εκπαίδευσης, λόγω του γεγονότος ότι ο δάσκαλος πρέπει να συντάξει μέρος της ψυχολογικής δυναμικής του μαθητευόμενου για να επιτύχει μια ιδανική μάθηση.

Η θεωρία της Counseling Learning φαίνεται λοιπόν ως χρήσιμο εργαλείο για τον προσδιορισμό του δυναμικού των μαθητών, τη διαφοροποίηση της δράσης κατάρτισης και την εξασφάλιση όλων των ευκαιριών για επιτυχία. Για να υποστηρίξουμε αυτή την επίδειξη, θα παρουσιάσουμε τα βασικά χαρακτηριστικά της Psychological Counseling (Ψυχολογικής Συμβουλευτικής) και της Counseling Learning (Συμβουλευτικής Μάθησης). Στη συνέχεια θα τονίσουμε τις συνέπειες της Counseling Learning στον τομέα της παιδαγωγικής, αναφερόμενης στις συγκεκριμένες εφαρμογές της στην τάξη ή στα διάφορα στάδια της μάθησης, και τελικά θα συζητήσουμε την ανάπτυξη καινοτόμων διδακτικών στρατηγικών και μεθοδολογιών. εναλλακτικές λύσεις που τοποθετούν τον εκπαιδευόμενο στο κέντρο της μαθησιακής διαδικασίας.

Συμβουλευτική μάθηση (counseling learning)

1) Εισαγωγή

Το μοντέλο διδασκαλίας της Counseling Learning (C.L.), που αναπτύχθηκε από τον Charles A. Curran και τους βοηθούς του, έχει πρόσφατα λάβει μεγάλη προσοχή από εκπαιδευτικούς και δασκάλους. Ο σκοπός της περισκεψής πάνω σε αυτό το μοντέλο είναι να προσδιοριστούν τα κύρια συστατικά και η ψυχολογική δυναμική που εμφανίζονται στη δημιουργική μάθηση, να ακολουθηθεί η σχέση μεταξύ του δασκάλου και του μαθητή, να αναπτυχθεί προβληματισμός για τις συνθήκες υπό τις οποίες λαμβάνει χώρα η μάθηση, τα εμπόδια που μπορεί να προκύψουν στα

προγράμματα κατάρτισης, καθώς και ο ρόλος που διαδραματίζουν όσοι μαθαίνουν νέο περιεχόμενο.

Ο κύριος σκοπός αυτού του προβληματισμού είναι να αποσαφηνίσει τη σχέση μεταξύ της ενιαίας αντίληψης του ανθρώπου, με όλα τα υποκείμενα ψυχολογικά συστατικά του και τη μάθηση.

Μερικοί εκπαιδευτικοί χρησιμοποιούν αυτή τη μέθοδο ή σχεδιάζουν να την χρησιμοποιήσουν, αλλά μόνο ένας μικρός αριθμός από αυτούς έχουν αναλύσει τη φύση, το πεδίο εφαρμογής και τη σημασία της. Η Counseling-Learning δεν είναι μια παρέμβαση που μπορεί να προσδιοριστεί με την ψυχοθεραπεία ή την απλή διδασκαλία, αλλά μπορεί να έχει βαθιές θεραπευτικές επιδράσεις κατά τη διάρκεια της μαθησιακής διαδικασίας.

Δεν μπορεί να εξομοιωθεί με την απλή στοργική υποστήριξη: αν δεν υπάρχει ενσυναίσθηση μεταξύ του συμβούλου (εκπαιδευτικού) και του ασθενούς (εκπαιδευόμενου) και της επιθυμίας να υποστηριχθεί ο ένας από τον άλλο, τα αποτελέσματα που θα προκύψουν δεν θα είναι ικανοποιητικά.

Δεν πρόκειται μόνο για παροχή συμβουλών ή υποστήριξης. Συχνά είναι η συνιστώσα ακρόασης και η διαθεσιμότητα που είναι σημαντική, αλλά δεν είναι μια απλή ακρόαση, γεμάτη ενσυναίσθηση και αναφορές, χρειάζεται βήματα, μια μέθοδο και ένα κατευθυντήριο πρότζεκτ.

Ως εκπαιδευτικοί, είμαστε συνηθισμένοι να εργαζόμαστε καθημερινά στον ευαίσθητο τομέα της counseling learning. Η ομιλία δίνει στους εκπαιδευόμενους μια κατεύθυνση, είναι μια βοήθεια για εκείνους που, τελικά, δεν ξέρουν πραγματικά ποιος είναι ο σκοπός της μάθησης, σίγουρα δεν είναι εύκολο έργο για μας.

Οι μαθητές που πρόκειται να μελετήσουν ένα νέο αντικείμενο, ένα νέο θέμα, χρειάζονται το μάθημα να μην επιβληθεί, αλλά να μοιραστεί, να γίνει κατανοητό.

Σε αυτή την έννοια βρίσκεται μία από τις κεντρικές πτυχές της δραστηριότητας του Curran.

Δεν είναι εύκολο να υπάρξει στάτους σε αυτή τη σχέση. Στην Ιταλία, η βιβλιογραφία σχετικά με την μάθηση μέσω συμβουλευτικής είναι μάλλον φτωχή. Η πρακτική στα σχολεία, σχεδόν αμελητέα.

2) Charles A. Curran

Ο Curran, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι της ανθρωπιστικής διδασκαλίας γλωσσών, δεν είχαν επαγγελματική κατάρτιση στον τομέα της εκπαίδευσης.

Είχε διδακτορικό δίπλωμα στην ψυχολογία από το κρατικό πανεπιστήμιο του Οχάιο και εργάστηκε για πάνω από 35 χρόνια στον τομέα παροχής συμβουλών.

Κατά τα τελευταία 15 χρόνια, διεξήγαγε έρευνα για την εκπαίδευση ενηλίκων, με στόχο να δοκιμάσει και να αναπτύξει τις δικές του θεωρίες σχετικά με την ψυχολογία στη μάθηση. Προσέγγισε τη διδασκαλία, προσπαθώντας να εφαρμόσει την ανθρωπιστική ψυχολογία και την ψυχοθεραπεία που είχε φέρει η ψυχολογική συμβουλευτική, που έμαθε από τον Carl R. Rogers.

Η μέθοδος που αναπτύχθηκε από τον Curran μετατεθειμένη στον παιδαγωγικό-γλωσσικό τομέα υποδηλώνει ότι η βέλτιστη σχέση που πρέπει να δημιουργηθεί μεταξύ δασκάλου και του μαθητή είναι παρόμοια με εκείνη που έχει καθιερωθεί μεταξύ του συμβούλου (θεραπευτή) και του πελάτη (ασθενούς).

Στον τομέα της ψυχοθεραπείας, ο πελάτης / ασθενής εξομοιώνεται με το άτομο που βρίσκεται σε μια μαθησιακή κατάσταση, ως ενήλικας με μαθησιακά προβλήματα και ο σύμβουλος / θεραπευτής με τον εκπαιδευτικό.

Επομένως, η προσοχή επικεντρώνεται στη **συναισθηματική σφαίρα** του μαθητευόμενου, το κύριο μέλημα αυτής της μεθόδου, καθώς και σε άλλες ανθρωπιστικές-συναισθηματικές προσεγγίσεις, που είναι η εξάλειψη ή τουλάχιστον η άμβλυνση όλων των **πηγών άγχους και αγωνίας**.

3) Μια ψυχολογική τεχνική: σύμβουλος και ασθενής

Η συμβουλευτική (ψυχολογική συμβουλευτική) είναι μια ψυχολογική τεχνική που περνά μέσα από μια καλά καθορισμένη διαδικασία και χωρίζεται σε 5 ξεχωριστές φάσεις:

1. **Διατύπωση του προβλήματος:** το άτομο είναι αρνητικό προς τον εαυτό του και πρέπει να ανοίξει

2. **Ανάλυση:** είναι μια φάση πιο θετικής ενδοσκόπησης, κατά την οποία ο άνθρωπος, αφού περάσει η αρνητική αντίδραση, μπορεί να διακρίνει κάτω από θετικό φωτισμό τα κίνητρα και τις αξίες που προηγουμένως ήταν κρυμμένες

3. **Περίληψη:** Αυτό είναι το στάδιο στο οποίο το άτομο αρχίζει να συνδέει όλα τα προβλήματά του και να κατανοεί, από το παρελθόν και την παρούσα του κατάσταση, πώς έχουν διαμορφωθεί τα προβλήματά του. 4. **Planification :** la personne prévoit de nouveaux choix et une façon d'agir mieux appropriée

5. Επαναξιολόγηση: το άτομο επαναξιολογεί τις εμπειρίες που έχει βιώσει και τις εσωτερικοποιεί, γνωρίζοντας τους.

Η στάση του Συμβούλου απέναντι στον Ασθενή είναι ανοικτή, χωρίς προκαταλήψεις, θετική.

Ο τρόπος που συνεργάζεται με τον άλλον είναι να αναπαράγει, με τα δικά του λόγια, τι λέει ο ασθενής (σχεδόν το μεταφράζει), ενεργώντας σαν καθρέφτης.

Ο ασθενής, παρατηρώντας τον εαυτό του μέσω του συμβούλου, απομακρύνεται από τα προβλήματά του (που φαίνονταν ανεπίλυτα), τα κοιτάζει με ένα είδος αποκόλλησης και από μια άλλη οπτική γωνία. Η ανατροφοδότηση από τον σύμβουλο επιτρέπει στον ασθενή να εντοπίσει νέες προοπτικές και να αναπτύξει νέες λύσεις μέσω της κατανόησης και της έγκρισης που έχουν λάβει.

Ο απώτερος στόχος αυτής της διαδικασίας είναι η **αυτοπραγμάτωση**.|

Ο σύμβουλος δεν πρέπει να δίνει εντολές ή οδηγίες, αλλά να βοηθάει στην ανάπτυξη, να γνωρίζει τα πράγματα και να κάνει επιλογές ανεξάρτητα.

Η αυτοπραγμάτωση, η αντίληψη του εαυτού ως ΑΤΟΜΟ στο σύνολό του, η αξία του καθενός, είναι ζωτικής σημασίας στοιχεία στη μαθησιακή διαδικασία, σύμφωνα με τον Curran.

4) Θεραπευτική συμβουλευτική και μάθηση με συμβουλευτική (counseling learning)

Στα τέλη της δεκαετίας του '50, το παιδαγωγικό μοντέλο της συμβουλευτικής μάθησης στοχεύει στη μελέτη της **ψυχολογικής δυναμικής** που ενέχεται στην εκπαίδευση ενηλίκων, ιδιαίτερα στην εκμάθηση ξένων γλωσσών, παρά στην ανάπτυξη **ενός διδακτικού μοντέλου**.

Ήταν επειδή πολλά από τα **εμπόδια** που αναφέρθηκαν από τους ανθρώπους σε μια μαθησιακή κατάσταση ήταν πολύ κοντά σε εκείνα που αντιμετώπιζαν οι ασθενείς στην ψυχοθεραπεία και την παροχή συμβουλών ότι η ιδέα ότι αν οι εκπαιδευτικοί ειδικοί εκπαιδεύτηκαν για να εφαρμόσουν την ευαισθησία και τις δεξιότητες στη συμβουλευτική, αυτή η διπλή εμπειρία θα μπορούσε να επιφέρει σημαντικές αλλαγές στον τρόπο μάθησης και στην αμοιβαία σχέση μεταξύ του δασκάλου και του μαθητή.

Η γεφύρωση του χάσματος μεταξύ συμβουλευτικής και μάθησης σημαίνει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της διδασκαλίας, η οποία αναφέρεται στην ευαισθητοποίηση και την ιδιαιτερότητα της συμβουλευτικής και της ψυχοθεραπείας, καθώς και την ενσωμάτωσή τους στην εκπαίδευση.

5) Οι διάφορες φάσεις της μάθησης

Η μέθοδος Curran βασίζεται στην πεποίθηση ότι η σχέση μεταξύ καθηγητή και μαθητή θα πρέπει να είναι παρόμοια με αυτή μεταξύ του κλινικού συμβούλου και του ασθενούς.

Η μάθηση βάσει συμβουλών, καθώς και η κλινική συμβουλευτική, περιλαμβάνει 5 στάδια στα οποία οι μαθητές αποκτούν αυτονομία και έλεγχο των θεμάτων που μελετήθηκαν:

1. Οι μαθητές ομαδοποιούνται στην τάξη: αρχικά εξαρτώνται εξ ολοκλήρου από τον δάσκαλο-σύμβουλο, αλλά ενθαρρύνονται να συνδεθούν με τον δάσκαλο και μεταξύ τους. Συζητούν ιδέες, σημεία γραμματικής, σύνταξης, μαθηματικά, ... για τα οποία ο δάσκαλος φέρνει αργά και με "καλοπροαίρετο" τρόπο τα λόγια, τις δομές, τους κατάλληλους τύπους.

2. καθώς οι μαθητές αρχίζουν να παίρνουν θάρρος και εξοικειώνονται μεταξύ τους, προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν αυτές τις δομές: κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης, ο καθηγητής συνεχίζει να δίνει συμβουλές.

3. Καθώς οι μαθητές προχωρούν, γίνονται όλο και λιγότερο εξαρτημένοι από τις προτάσεις του δασκάλου, οι οποίες από τότε καθίστανται μια πηγή που τροφοδοτεί τη διόρθωση λαθών

4. Όταν οι μαθητές έχουν καλή γνώση του θέματος, δεν χρειάζονται πλέον τον δάσκαλο στις πιο δύσκολες περιοχές: γραμματική, λεξιλόγιο, μαθηματικές φόρμουλες, ...

5. Στο τελευταίο στάδιο της μαθησιακής διαδικασίας, οι μαθητές γίνονται εντελώς ανεξάρτητοι και **η αυθόρμητη επικοινωνία** αναδύεται: η «σιωπηρή» παρουσία του καθηγητή απλά περιορίζεται στην εξασφάλιση ακρίβειας στη γραμματική, στο λεξιλόγιο, στα μαθηματικά, ...

Στο τέλος της ημέρας, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες του μαθητή, ο δάσκαλος τον βοηθά να μετακινηθεί από την πλήρη εξάρτηση στην ανεξαρτησία και την **αυτοπεποίθηση**.

Μια νέα μέθοδος διδασκαλίας

Κατά τις πρώτες 3 φάσεις, ο εκπαιδευόμενος λαμβάνει τη βοήθεια του δασκάλου αφού οι ανταλλαγές μεταξύ των μαθητών δεν είναι άμεσες αλλά μέσω της διαμεσολάβησης του δασκάλου.

Οι μαθητές γράφουν μηνύματα που επαναλαμβάνουν οι άλλοι μαθητές.

Αυτά τα μηνύματα μαγνητοφονούνται, ακούγονται και στη συνέχεια καταγράφονται. Στη μεταγραφή, που αποτελεί το «κείμενο» πάνω στο οποίο πρέπει να δουλέψει ολόκληρη η τάξη, βρίσκουμε τις λέξεις κοντά στην εξήγηση ισοδύναμων όρων στη μαθηματική γλώσσα ή ειδικά για το διδακτικό αντικείμενο. Επομένως, η προφορική είναι η πρώτη προτεραιότητα, καθώς η γραπτή λέξη υποβιβάζεται στα περιθώρια της παιδαγωγικής πρακτικής.

Οι μαθητές είναι οι πραγματικοί παράγοντες της μαθησιακής διαδικασίας. αποφασίζουν από μόνοι τους το περιεχόμενο των διαλόγων τους και τα κέντρα ενδιαφέροντος τους καθοδηγούν τις γλωσσικές τους δραστηριότητες.

6) Η ανθρωπιστική εκπαίδευση

Ακόμη και αν λάβουν υπόψη τις «ανάγκες» του μαθητευόμενου, οι μέθοδοι που βασίζονται στην επικοινωνία που χρονολογείται από τη δεκαετία του 1970 και του 1980 εξακολουθούν να μην καλύπτουν το χάσμα μεταξύ άμεσων μεθόδων και φορμαλιστικών μεθόδων: αφενός, η προσοχή επικεντρώνεται στον εκπαιδευόμενο και στον άλλο στη διαδικασία εκμάθησης.

Ένα αποφασιστικό βήμα ήταν, αντίθετα, να γίνει ταυτόχρονα προς αυτή την κατεύθυνση από τις αποκαλούμενες «ανθρωπιστικές-συναισθηματικές» προσεγγίσεις, οι οποίες παίρνουν ως θεωρητική αναφορά την ανθρωπιστική ψυχολογία των Α.Η. Maslow και C. Rogers. Αυτά τοποθετούν τον εκπαιδευόμενο στο κέντρο της μαθησιακής διαδικασίας και λαμβάνουν υπόψη τους ψυχολογικούς παράγοντες που μπορούν να επηρεάσουν θετικά ή αρνητικά αυτή τη διαδικασία.

Από τη μια πλευρά, υπάρχουν παιδαγωγικές προτάσεις που μπορούν να μειώσουν την ψυχο-συναισθηματική αντίσταση (αρνητική αυτο-αντίληψη, σχέση με άλλους μαθητές με βάση τον ανταγωνισμό, μια σύγκρουση με τον δάσκαλο), από την άλλη, Εφαρμογή της μάθησης σε ένα ευρύτερο πλαίσιο προσωπικής ανάπτυξης και ανάπτυξης, συνδέοντάς το με τα ενδιαφέροντα, τα κίνητρα, τη συνάφεια του τι έχουν μάθει οι σπουδαστές στη ζωή τους, με το δικό τους στυλ αλλά πρώτα απ' όλα στη δική τους ικανότητα να αναλάβουν τη δική τους μάθηση, διότι για τον μαθητευόμενο,

το ερώτημα δεν είναι να μαθαίνεις αλλά, πάνω απ' όλα, να μαθαίνεις πώς να μαθαίνεις.

Πώς, λοιπόν να δημιουργηθεί ένα κλίμα που προωθεί τη μάθηση αντί να την εμποδίζει; Και πότε συμβαίνουν αυτά τα εμπόδια;

Η απάντηση στις ερωτήσεις αυτές είναι διαφορετική από τη μία μέθοδο στην άλλη: η προσέγγιση "Total physical response" (Συνολική Φυσική Απόκριση) προτείνει να δημιουργηθεί μια σύνδεση μεταξύ της λέξης και της δράσης, με την οποία οι συγκεκριμένες "εντολές" από τον δάσκαλο αντιστοιχούν στις φυσικές απαντήσεις (καθίστε, σηκώστε, πηγαίνετε στο παράθυρο) των μαθητών. Ο τελευταίος, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, ακούει και εσωτερικοποιεί την είσοδο περιεχομένου χωρίς να χρειάζεται να "παράγει" κάτι σε αντάλλαγμα.

Στο "Silent Way" του Gattegno, από την άλλη πλευρά, ο δάσκαλος, αφού προτείνει ορισμένες δραστηριότητες, αποσύρεται, επιτρέπει στους μαθητές να παίξουν, να περιγράψουν και να σχολιάσουν τι κάνουν, αρκούμενος απλά στο να τους εγκρίνει με νεύμα.

Στη " μέθοδος suggestopedia " του Βουλγάρου Γ. Λοζάνωφ, η εργασία είναι υποσυνείδητη και αποτελείται από την προετοιμασία ενός άνετου χώρου, χρησιμοποιώντας τη μουσική, τις τεχνικές χαλάρωσης, το χορό, την κίνηση, ...

Τα περιεχόμενα που προτείνει ο δάσκαλος (και καταγράφονται σε ασυνείδητο επίπεδο) εξετάζονται αργότερα μέσω συνομιλιών, παιχνιδιών, παιχνιδιών ρόλων, ... ο δάσκαλος προσπαθεί να μην «εισβάλλει» στη σφαίρα του μαθητή, αλλά να προτείνει τα πράγματα (εξ ου και το όνομα «suggestopedia») και να κάνει συστάσεις.

7) Πνευματική γνώση και ανθρωπιστική γνώση

Το counseling (ψυχολογική υποστήριξη) και η θεραπεία δεν είναι πρόσφατες εφευρέσεις, αλλά χρονολογούνται από την εποχή του Αριστοτέλη, του Αγίου Αυγουστίνου, του Αγίου Θωμά Ακινάτη, ο οποίος πρώτος περιέγραψε το counseling ως λήψη συμβουλών από τον εαυτό του με τον ίδιο τρόπο όπως κάποιος που σκέφτεται πριν λάβει μια απόφαση. Η προκαρτεσιανή δυτική παράδοση είχε ήδη θέσει τη σημασία της εξέτασης του ανθρώπινου όντος ως συνόλου.

Ο Curran πιστεύει ότι αυτή η παράδοση θα μπορούσε να βελτιωθεί με την ενσωμάτωση των νέων γνώσεων που προσφέρουν οι ανθρωπιστικές επιστήμες. Από τον εικοστό αιώνα, η ανάπτυξη της ψυχοθεραπείας και της συμβουλευτικής έχει καταστήσει δυνατή την καλύτερη αντίληψη της ενότητας του ανθρώπου, τόσο του νου όσο και του σώματος. Αυτό το ταξίδι μας βοήθησε να κατανοήσουμε καλύτερα πώς ενσωματώνονται όλες οι σωματικές και συναισθηματικές λειτουργίες, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των μαθησιακών δραστηριοτήτων.

Η σύγχρονη σκέψη, από τον Descartes, έχει κινηθεί προς ένα σαφή διαχωρισμό μεταξύ της υλικής πραγματικότητας (res extensa - της σωματικής ουσίας, εκείνου που ξέρει, του behaviorism) και της πνευματικής-νοητικής πραγματικότητας (res cogitans, γνώση, γνωστική ψυχολογία). Η γνώση σχεδιάζεται με σαφή και ανεξάρτητο τρόπο, πέρα από τον ίδιο τον άνθρωπο, τα συναισθηματικά και

συγκινησιακά του στοιχεία. Επιπλέον, στην αρχή της γνώσης υπάρχει αμφιβολία. Ο άνθρωπος του Descartes χωρίζεται, κόβεται σε δύο.

ύμφωνα με τον Curran, δεν μαθαίνουμε με αμφιβολίες, αντίθετα, αυτός ο τρόπος σκέψης οδηγεί σε μια αρνητική σχέση μεταξύ του μαθητή και του δασκάλου. Αντί να ακούμε και να προσπαθούμε να κατανοήσουμε, εστιάζουμε σε αντιρρήσεις και δυσκολίες επίλυσης.

Αυτή η αμφιβολία έρχεται σε αντίθεση με τον τρόπο με τον οποίο ο σύμβουλος κατανοεί τον ασθενή κατά τη διάρκεια της συμβουλευτικής του. Ο σύμβουλος εμπλέκεται βαθιά σε μια σχέση με μια άλλη που είναι άνευ όρων θετική.

Επιπλέον, οι εξελίξεις στην ψυχολογία και την ψυχοθεραπεία που αφορούν την παροχή συμβουλών οδήγησαν τον Curran να ανακαλύψει εκ νέου το νόημα και τη σημασία της προβολής του συνόλου του ανθρώπου.

BIBLIOGRAPHIE

- Association for the Advancement of Psychotherapy., (1955). "American Journal of Psychotherapy," Volume 9.
- C. Kevin Gillespie (2001). "Psychology and American Catholicism: From Confession to Therapy?".
- Charles Arthur Curran (1976). "Counseling-learning in Second Languages". Apple River Press.
- Curran, Charles A. "The concept of sin and guilt in psychotherapy." Journal of Counseling Psychology, Vol 7(3), 1960.
- Curran, Charles A. (1963). "Counseling, psychotherapy, and the unified person". J Relig Health.
- Douglas (Doug) Bower (2000). "The Person-Centered Approach: Applications for Living". iUniverse.
- Janisse, J. Roland (1 January 1973). "Review of Counseling - Learning: A Whole-Person Model for Education". Journal of Religion and Health.